

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35.-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	IV/165-2/2021		
Érkezett:	2021 MÁRC 17.		
Példány:	1	Kezelőiroda:	1
Melléklet:	db	du	

Alulírott Dr. Bacskai Edina ügyvéd ([REDACTED]) ügyfelem [REDACTED] I/1 mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviseletében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

A T. Alkotmánybíróság IV/165-1/2021 számú hiánypótlási felhívására tekintettel jelen alkotmánybírósági panasz indítványunkat egységes szerkezetben terjesztjük elő a megjelölt hiányosságok kiegészítésével.

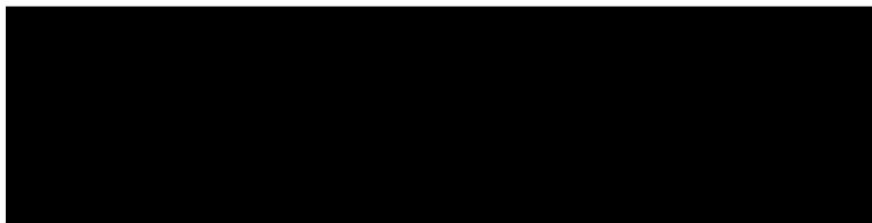
A kiegészítéseket DÖLT és FÉLKÖVÉR betűvel jelezzük.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.872/2020/2. számú felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ügyfelem egyik keresetében (I/2) annak megállapítását kérte a Miskolci Törvényszéktől (akkor még Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól), hogy az Alperes HE/HAT/701-5/2019 számú határozatát, az elsőfokú HE-02/HAT/01439-10/2019 számú határozatára kiterjedően változtassa meg akként, hogy a volt hadigámolt járadék megállapítására irányuló kérelmemnek helyt ad.

Ügyfelem másik keresetében (I/3) annak megállapítását kérte a Miskolci Törvényszéktől (akkor még Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól), hogy az Alperes HE/HAT/702-5/2019 számú határozatát, az elsőfokú HE-02/HAT/01439-11/2019 számú határozatára kiterjedően változtassa meg akként, hogy a volt hadigámolt egyösszegű térítés megállapítására irányuló kérelmemnek helyt ad.

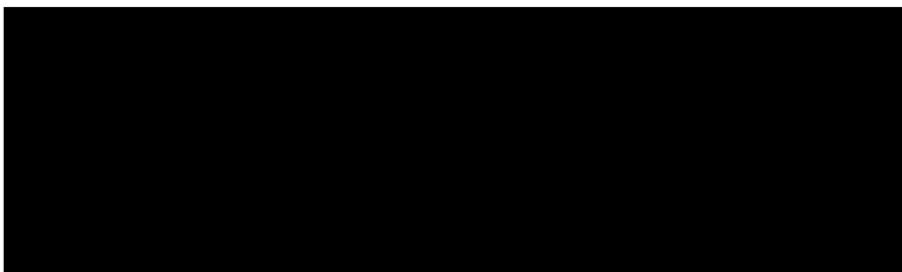
A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezen két kereset egyesítette.

Az elsőfokon eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 17.K.27.826/2019/11 sorszámú ítéletével (I/4) az Ügyfelem keresetének helyt adott és az Alperes HE/HAT/701-5/2019, valamint a HE/HAT/702-5/2019 számú határozatait megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra utasította.

Felperes ezt követően egy kiigazítás iránti kérelmet (I/5) nyújtott be csupán, melynek hatására a Bíróság az 11 számú ítélet 3. oldalának 9. bekezdését törölte a 17.K.27.826/2019/16 számú végzésével (I/6).

Az elsőfokú ítélettel szemben Alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet (I/7) elsődlegesen, ahol a Kúria a Kfv.II.37.031/2020/7. számú végzésével (I/8) a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 17.K.27.826/2019/11 sorszámú ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

A Miskolci Törvényszék az új eljárásban a Kúriai ítéletnek megfelelően a 17.K.701.191/2020/2 számú ítéletet (I/9) hozta.

Az új eljárásban meghozott jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet (I/10) törvényes határidőn belül, melynek a befogadását a Kúria Kfv.II.37.872/2020/2. számú végzésével megtagadta (I/11).

A részletesebb tényállás megismerhető a csatolt iratokból.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ügyfelem a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette. Az ügyben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melynek befogadását megtagadta a Kúria a Kfv.II.37.872/2020/2. számú végzésével. Ezen Kfv.II.37.872/2020/2. számú végzés a jelen alkotmányjogi panasz tárgya.

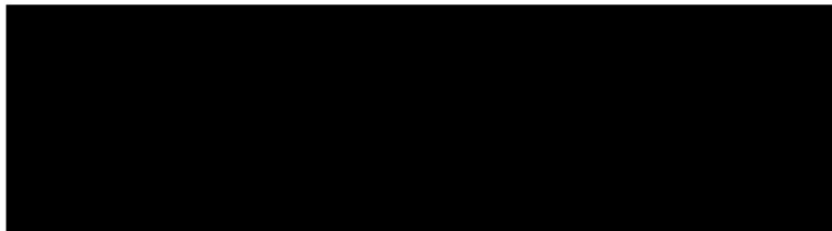
Perújítási eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kúriai döntés 2020. november 19. napján, elektronikus úton került kézbesítésre részemre, melyet [REDACTED] meghatalmazott jogi képviselőjeként vettem át cégkapun keresztül. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – amely 2021. január 18. napján jár le - megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Ügyfelem a Kúria előtti Kfv.II.37.872/2020/2. számú eljárásban, mint felperes vett részt, így érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

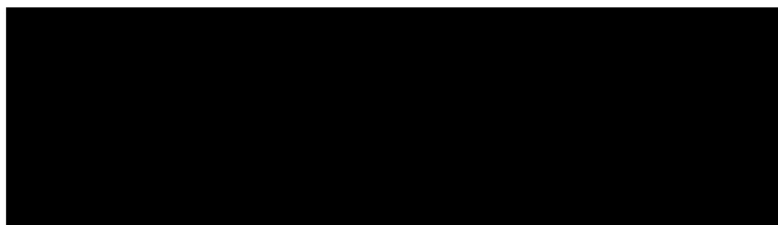
e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az Abtv. 29. §-ában foglalt két feltétel vagylagos. Az Alkotmánybíróság tehát külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29. § szerinti befogadási feltétel teljesülését.

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség állapítható meg, Ügyfelemnek azon alkotmányos alapjogát, miszerint mindenkinek joga van, hogy jogorvoslattal éljen, valamint azt, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő sértették meg. Valós jogorvoslati jogától, érdemi ítélete meghozatalától ugyanis megfosztották Ügyfelemet, arra hivatkozva, hogy a felülvizsgálati kérelemben a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége nem merült fel, valamint arra hivatkozva, hogy az ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést nem vet fel, amellyel a Kúria közzétett döntésében nem foglalkozott.

A Hdt. preambuluma az alábbiakat rögzíti: „Az Országgyűlés - eleget téve a honvédelemről szóló 1993. évi CX. törvény rendelkezésének -, tisztelettel emlékezve meg a hadiesemények során tanúsított példás helytállás következtében hősi halált halt, vagy megrokkant katonákról, polgári lakosokról és ezek hozzátartozóiról, elismerve, hogy hadieredetű veszteségek a jelenben és a jövőben is bekövetkezhetnek - figyelemmel a nemzetgazdaság korlátozott teherbíró képességére is - gondoskodása jeléül a következő törvényt alkotja:”

Álláspontunk szerint a Hdt. célja a preambulumból vonható le, méghozzá, hogy az Országgyűlés a gondoskodása jeléül alkotta ezen törvényt. A törvény jogosultjai a hadiesemények részvevőin túl azok hozzátartozói is, így jelen esetben Ügyfelem is, mint hadigyámolt. A törvény egyösszegű támogatás és járadék formájában ad lehetőséget

jogosultak veszteségeinek elismerésére. Jelen esetben Ügyfelem Édesapja volt a hadiesemények résztvevője, elszenvedője, aki huszonévesen elveszítette a fél lábát, majd politikai okok miatt nem került nyilvántartásba vételre. Ügyfelem erre tekintettel nyújtotta be, mint hadigyámolt a kérelmeit – kiemelendő, hogy nem hadirokkantként –, melyek végleg elutasításra kerültek azáltal, hogy a Kúria végzésének indoklása szerint a felülvizsgálati kérelemben a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége nem merült fel. Álláspontunk szerint egy veszteséget elszenvedő hadieseményeken résztvevő jogosult hozzátartozója által igényelt támogatás és járadék iránti kérelmek elutasítása a Hdt. preambulumának, azaz céljának megghiúsulását okozza. Ügyfelem az Alaptörvényben foglalt azon joga sérült, miszerint jogorvoslattal élhet és a törvény előtt mindenki egyenlő. A Kúria azon hivatkozása, hogy a jogkérdés nem különleges súlyú vagy társadalmi jelentőségű álláspontunk szerint Ügyfelem Alaptörvényben foglalt előbb hivatkozott jogait sérti arra tekintettel, hogy Ügyfelem Édesapja a hazáért folytatott haditevékenysége során szenvedte el a veszteségét, melyek elismerésére alkották meg kifejezetten a Hdt.-t. Ügyfelem, mint hozzátartozó egyaránt jogosult ezen kérelmek előterjesztésére, melyek elutasítása jogszerűtlen. A Kúria befogadást megtagadó végzésének indokolása sérti Ügyfelem jogorvoslathoz való jogát, valamint az egyenlőség elvét. Ügyfelem kérelmeit a Hdt. preambulumával, így céljával összhangban terjesztette elő, arra is tekintettel, hogy a Hdt. pont a politikai okokból elmulasztott nyilvántartásbavételt, mint elutasítási okot kiküszöböli és kivételként kezeli. Ennek ellenére a döntések ellentmondanak ezen kivételnek és figyelmen kívül hagyják a politikai okot.

Álláspontunk szerint a Hdt. preambulumával ellentétes bírói döntések megalapoznak egy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, mivel a hadieseményeken szolgáló katonák, akik veszteséget szenvedtek, valamint azok hozzátartozói, akik ennek hatására szintén veszteséget szenvedtek jogosultak lennének elviekben támogatásra és járadéokra egyaránt. Azonban jelen esetben született bírói döntésekből az következik, hogy Ügyfelem Alaptörvényben foglalt jogait figyelmen kívül hagyva, társadalmilag jelentéktelennek,

valamint a felvetett jogkérdést súlytalannak minősítve, már a felülvizsgálati kérelem befogadását is megtagadta a Kúria. Álláspontunk szerint a háborúban szolgáló katonák és/vagy hozzátartozóik támogatása nem minősülhet társadalmilag jelentéktelennek, valamint az azokat támogató, róluk gondoskodó törvényben meghatározottak betartása sem súlytalan jogkérdés. Ügyfelem nem azt várja a T. Alkotmánybíróságtól, hogy a felvetett jogkérdés értelmezésében foglaljon állást, hanem abban várja a T. Alkotmánybíróság döntését, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése sérti Ügyfelem Alaptörvényben meghatározott jogorvoslathoz való jogát és az egyenlőség elvét az előadottak alapján.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Kúria Kfv.II.37.872/2020/2. számú végzése sérti az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit:

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

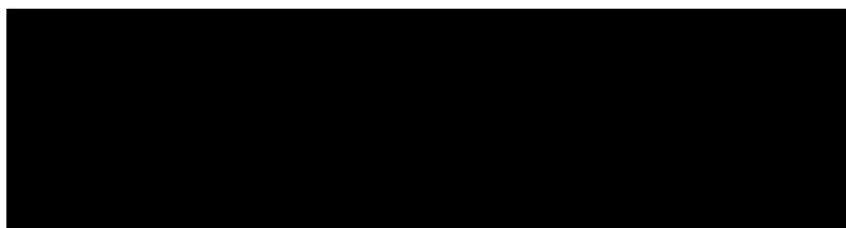
b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Egyetértünk az elsőfokon eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azon álláspontjával, miszerint a csatolt okiratok alapján megállapítható, hogy a Hdt.7/A.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján a felperes annak ellenére jogosult az ellátásokra, hogy Édesapja hadigondozásba vétele elmaradt. Az ítélet érvelése szerint olyan esetekben, ahol az elhunyt személy sérülése és katonai szolgálata vagy munkaszolgálata között az okozati összefüggés nem állapítható meg, vagy maga a sérülés nem konkretizálható orvosi iratok hiányában, ezt a hatóság később nem tudja pótolni, a perbeli esetben azonban az ok-okozati összefüggés megállapítható volt a sérülés és a munkaszolgálat között, és okirattal igazolt volt a sérülés pontos ténye és jellege is, amely lehetővé teszi, hogy a már elhunyt személy egészségkárosodásának a mértékét is pontosan meg lehessen határozni.

A Kúria álláspontja azonban eltérő:

„A Kúria kiemeli, hogy a Hdt. szabályai szerint elválnak egymástól a bizonyítás egyrészt a jogosultság hadi eredete, másrészt az egészségkárosodás megállapításának bizonyítása körében.”

A Kúria ezen megállapításával egyet érteni nem tudunk, mivel a Hdt. pontosan ekörben módosult kérelmezők számára kedvezőbb bizonyítás vonatkozásában.

A Hdt. 7/A. § (2) bekezdés b) pontjára alapítottan a hadigondozásba vétel elmaradása esetén a felperesnek lehetősége volt okirattal bizonyítania, hogy szülője hadirokkanttá vált. A 2016. évi CLXXXIV. törvény 6. §-ával 2017. január 1-jétől a Hdt.-be beiktatott 7/A. § -a szerint:

„6. § A Hdt. 7/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/A. § (1) Volt hadiárva,

a) akit a szolgálat következtében meghalt szülője - katonai szolgálat esetén a Magyarország területéről katonai szolgálatra bevonult és a katonai szolgálat következtében meghalt szülője - halála miatt hadiárvaként hadigondozásba vettek, vagy

b) aki a hadigondozásba vétel bármely okból történt elmaradása esetén okirattal bizonyítja, hogy szülője a szolgálat következtében halt meg,

ha a 4. §-ban meghatározott feltételek már nem állnak fenn.

(2) Volt hadigyámolt,

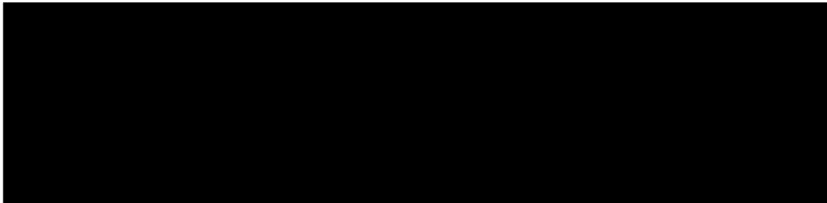
a) akit szülője hadirokkantsága miatt hadigyámoltként hadigondozásba vettek, vagy

b) aki a hadigondozásba vétel bármely okból történt elmaradása esetén okirattal bizonyítja, hogy valamelyik szülője a gyermek 4. § a) vagy b) pontjában meghatározott életkorának betöltése előtt hadirokkanttá vált,

ha a 4. §-ban meghatározott feltételek már nem állnak fenn.”

A jogalkotói indokolási rész szerint:

„A gyakorlati jogalkalmazási tapasztalatok alapján számos esetben fordul elő, hogy a kérelmező csak azért nem részesülhet hadigondozásban, mert - bár szülője (vagy volt hadigondozott családtag esetén unokája, gyermeke, testvére vagy féltestvére) valóban a szolgálat következtében halt meg vagy vált hadirokkanttá - **valamilyen (pl. politikai) oknál fogva elmaradt a hadigondozásba vétele, vagy nem tudja okirattal igazolni, hogy korábban fennállt a hadigondozási ellátás iránti igénye. A módosítás ezt a méltánytalan helyzetet kívánja orvosolni.**”

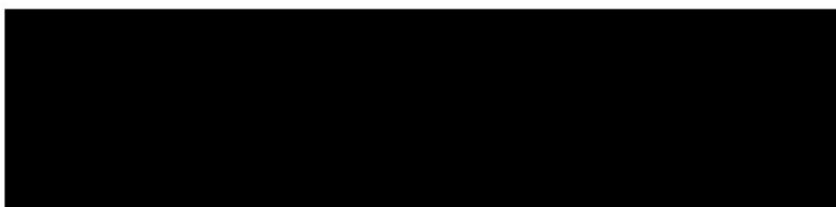
Kiemelni kívánjuk, hogy felperesnek az édesapa halála miatt a hadirokkant járadékosztályba sorolására, illetve a rehabilitációs szakértői szerv vizsgálatára nem volt lehetősége politikai okokból, így az egészségkárosodás mértéke ismeretlen maradt, ami azonban álláspontunk szerint a volt hadigyámolti járadék, valamint egyösszegű támogatás megállapításához eleve nem szükséges.

Felperes volt hadigyámoltnak minősül a Hdt. 7/A.§-a alapján, mivel okirattal bizonyította, hogy Édesapja a 16. életévének betöltését megelőzően hadirokkanttá vált, azonban ennek nyilvántartásba vétele elmaradt, ezért jogosult a havi rendszeres járadékra, valamint az egyösszegű támogatásra.

A jogalkotói indokolás is akként fogalmaz, hogy gyakorlati tapasztalat mutatja a politikai okokból történő nyilvántartásba vétel elmaradás hiányát. Tehát egyértelműen nem Ügyfelem önhibájából ered ezen hiányosság, hanem abban az időben a politikai viszonyok nem adtak lehetőséget ilyen nyilvántartásba vétel megindításához még Édesapja életében, mely egyértelműen nem értékelhető Ügyfelem terhére.

Jelen állás szerint az elsőfokú hatóság Ügyfelem terhére rótt egy olyan bizonyítási terhet, mely Ügyfelem által bepótolhatatlan. Az elsőfokon eljáró Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rögzítette, hogy a katonai szolgálat és a végtag elvesztés között ok-okozati összefüggés áll fenn. Továbbá rögzítette, hogy ebben az időben egy huszonéves fiatal szinte minden bizonyos háborúban veszíthette el egyik végtagját. Az elsőfokú hatóság a hadi eredet igazolását elfogadta, kizárólag a rokkantság nyilvántartásba vételét kifogásolta, melyre akkor politikai okokból nem kerülhetett sor, most jelenleg pedig utólagos bizonyítás nehézsége okán nem kerülhet reá sor. Ügyfelem által csatolt iratok és tanúvallomások alapján bizonyított a rokkantság ténye és fennállása is, annak csupán adminisztrációs nyilvántartásba vételének hiánya okán utasították el Ügyfelem kérelmeit.

Véleményünk szerint a nyilvántartásba vétel hiánya amellet, hogy mind a hadi eredet és mind a rokkantság ténye bizonyított, nem áll egyensúlyban az elutasítás következményeivel. Ügyfelem kérelmeinek elutasítása jelentős mértékben csorbítja a fentebb felsorolt Alaptörvény rendelkezéseit.

Az elsőfokú hatóság a kérelmeket egyazon indokolással látta el, holott álláspontunk szerint az egyösszegű támogatás és a havi rendszerességű járadék igénylési feltételei, nem azonosak, annak igénybevételére jogosultak köre főként eltérő. A törvény különbség tétele okán a bizonyítás is eltérő a két támogatási összeg igénybevétele során.

Feltételek	Egyösszegű támogatás	Havi rendszeres járadék
Jogszabályhely	Hdt. 10.§	Hdt. 15/A.§
Jogosultak köre	volt hadiárva, volt hadigondozott és volt hadigyámolt	Volt hadigondozott családtag és volt hadigyámolt
Feltétel	kérelmét politikai okból elő sem terjesztette	kérelmét politikai okból elő sem terjesztette
Térítés mértéke	(2) A térítés mértéke: I. járadékosztályba sorolt hadirokkant esetén 250 000 Ft, II. járadékosztályba sorolt hadirokkant esetén 200 000 Ft, III. járadékosztályba sorolt hadirokkant esetén 150 000 Ft, IV. járadékosztályba sorolt hadirokkant esetén 100 000 Ft, V. járadékosztályba sorolt hadirokkant, valamint a hadiözvegy esetén 75 000 Ft,	egyéb ellátásától függetlenül havi rendszeres járadékra jogosult, amelynek mértéke - figyelemmel a 26/A. §-ban foglaltakra - az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege 34,04%-ának megfelelő összeg.

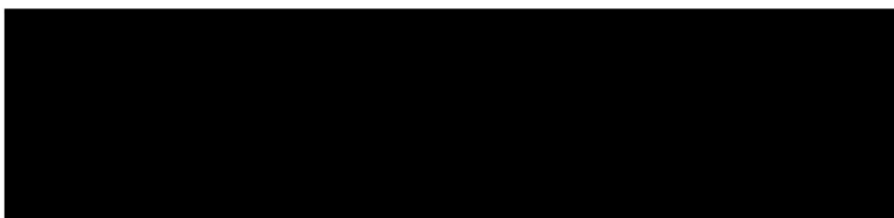

	<p><u>volt hadiárva, volt hadigyámolt és a volt hadigondozott családtag részére 50 000 Ft.</u></p>	
--	--	--

Ezen fenti táblázatban kiemelt Hdt. releváns részei alapján Ügyfelem az alábbiak szerint jogosult mindkét támogatási összegre:

Mindkét támogatás esetében Ügyfelem volt hadigyámoltnak minősül, mivel Édesapja a 16. életévének betöltését megelőzően vált hadirokkanttá, azaz veszítette el a végtagját. A Hdt. 7/A.§ (2) bekezdése, mely a volt hadigyámolt fogalmát határozza meg visszautal a Hdt. 4.§-ára, miszerint a hadirokkant gyermeke hadigyámoltnak minősül. Tehát összességében Ügyfelem mindkét támogatás tekintetében jogosult volt hadigyámoltként a támogatások igénybevételére.

A Hdt. mindkét támogatásnál törvényben rögzíti, hogy abban az esetben jogosult az Ügyfél a kérelem igénybevételére, amennyiben a háborús időszakban a kérelmet politikai okokból elő sem terjesztették. Ennek ellenére az elsőfokú hatóság ezt figyelmen kívül hagyva olyan rehabilitációs szerv általi járadék osztályba sorolást kíván meg Ügyfelemtől, amelyre a törvény szerint nincs is szükség, mivel a politikai ok egy elfogadható és a jogalkotói indokolás szerint még a gyakorlati tapasztalat alapján is elfogadott indokolás. Az elsőfokú hatóságnak azonban ettől eltekinteni nem áll szándékában, mellyel egy olyan felesleges és szükségtelen bizonyítási terhet ró Ügyfelemre, mely ellentétes elvekben a törvény jelenleg hatályos állapotával. A 2017-es módosítás nem hiába enyhített ezen és nem hiába iktatta be a gyakorlati tapasztalat alapján a politikai okokra való hivatkozás lehetőségét, amire tekintettel érthetetlen számunkra az elsőfokú hatóság irreális kérése. Ügyfelemnek nem áll módjában egy 1940-es években elveszített végtaggal való együttélés minősítése, járadékosztályba sorolásának megállapítása, főleg arra tekintettel, hogy azt a törvény nem kívánja meg.

Ha tovább haladunk a térítés mértékére, akkor azon felül, hogy szó szerint idézi a törvény mindkét támogatásnál a politikai okokat, még azt tovább különíti a járadékosztályba sorolástól. A térítés mértékénél az egyösszegű támogatás vonatkozásában a Hdt. 10.§ (2) bekezdésében kerül felsorolásra, ahol hadirokkant esetén több járadékosztályt sorol fel 250.000,-Ft és 75.000,-Ft között, majd volt hadiárva, volt hadigyámolt és a volt hadigondozott családtag részére egy különálló tételt, azaz 50 000 Ft-ot. Ezen törvényi elkülönülés is a fenti álláspontunkat támasztja alá, hogy a törvény különbséget tesz maga a hadirokkant igénylése és a volt hadigyámolt igénylése között, mivel a hadirokkant járadékosztályba sorolás alapján magasabb vagy alacsonyabb összeget kaphat egyösszegben, míg a volt hadigyámolt fix 50.000,Ft,-ot kaphat kizárólag. Ügyfelem ezen fix 50.000,-Ft iránt terjesztett elő kérelmet, amihez nincs köze, sem ráhatása az Édesapja járadékosztályba sorolásának, mivel az csak akkor lenne releváns, ha maga Édesapja, mint hadirokkant terjesztené elő a kérelmet. Jelen esetben Ügyfelem, mint volt hadigyámolt terjesztette elő Édesapja halálát követően a kérelmet, ami a törvény szerint egy fix egyösszegű támogatás és nem szükséges hozzá a járadékosztályba sorolás. Az elsőfokú hatóság számunkra teljességgel érthetetlen módon Ügyfelemtől olyan orvosszakértői járadékosztályba sorolást vár el, melyre a Hdt. 10.§ (2) bekezdése alapján nincs szükség, mivel egy külön álló sorban rendezi a törvény a hadigyámoltakat megillető térítés mértékét. Abban az esetben, amennyiben Ügyfelem rendelkezésére állna Édesapja járadékosztályba sorolása, akkor sem módosítaná a fix 50.000,-Ft-os egyösszegű térítés mértékét, mivel a hadigyámoltként saját maga jogán jogosult a támogatás igénybevételére.

Felmerül az alábbi kérdés:

Tételezzük fel, hogy Ügyfelem Édesapja, aki elveszítette az egyik lábát, így fél lábbal kellett leélnie huszoneves korától az életét, ami jelentős mértékben befolyásolta a munkaképességét mondjuk I. járadékosztály besorolást kapna, ami a Hdt. 10.§ (2) bekezdése szerint 250.000,-Ft egyösszegű térítésre való jogosultságot eredményez. Ügyfelem ezen besorolás meglétét követően kérelmet terjesztene elő Édesapja halálát követően, azaz kizárólag volt hadigyámolti minőségben, mivel eleve nem terjesztheti elő kérelmét, mint hadirokkant, mert nem ő vesztette el végtagját, hanem Édesapja, így hadirokkanti minőségben kizárólag Édesapja még életében terjeszthetett volna elő ilyen típusú kérelmét, melyre Édesapja életében nem került sor. Tehát Ügyfelem egyösszegű térítés iránti

kérelmét Édesapjára hivatkozva terjeszteni elő, aki I. járadékosztályba sorolást kapott végtagvesztésre tekintettel, akkor Ügyfelem, mint hadigyámolt szintén a fix 50.000,-Ft-ot kapná meg a Hdt. 10.§ (2) bekezdése alapján, vagy az I. járadékosztályba sorolásra tekintettel ellentétesen a törvényi szöveggel mégis 250.000,-Ft-ot kapna?

A törvényi szöveg szerint a járadékosztályba sorolt hadirokkantak kaphatnak más és más összegű térítést, míg a hadigyámoltak kizárólag egy fix összeget 50.000,-Ft-ot kaphatnak, függetlenül attól, hogy a hadigyámolti minőségüket megalapozó családtagjuk milyen besorolást kapott.

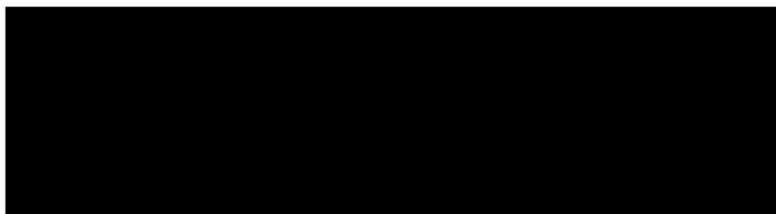
Ezen álláspontunkat támasztja alá a következő döntés is:

„Kúria 37. 104. Kúria Kfv. 37.104/2019/9. - Hadigondozási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

*Kifejtette továbbá, hogy az igényjogosultság alapjául szolgáló hadieredetű fogyatkozást és az általa okozott egészségkárosodás mértékének vizsgálatát rehabilitációs szakértői szervhez telepítő Hdt. 3. § (3) bekezdése jelen ügy kapcsán nem alkalmazandó, így az alperes erre való hivatkozása nem volt elfogadható, mivel ez a rendelkezés a hadirokkantak járadékosztályba sorolásával kapcsolatos, így tehát a rehabilitációs szakértői szerv arra jogosult, hogy a hadieredetű sérülés, fogyatkozás esetén a rendelkezésre álló adatokból a járadékosztályba sorolás, azaz az egészségkárosodás mértékének meghatározását végezze. **A járadékosztályba sorolás az egyösszegű térítés kapcsán azonban a Hdt. 10. § (2) bekezdése szerint csak a hadirokkant, valamint a hadiözvegy részére megállapításra kerülő térítésnél értékelendő, a volt hadigyámolt családtag esetén relevanciával nem bírt.**”*

Hivatkozni kívánunk még a 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet 5.§-ára is (A Hdt. 10. §-ához):

„5. § (1) Az egyösszegű térítés megállapításáról az elsőfokú hadigondozási hatóság dönt. Az egyösszegű térítés iránti kérelem formanyomtatványát az 5. melléklet tartalmazza.

(2) A hadirokkantat megillető egyösszegű térítés összegét a Hdt. 3. §-ának (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel a kérelmező jelenlegi hadieredetű fogyatkozása által okozott egészségkárosodás százalékos mértékének figyelembevételével kell meghatározni.

(4) Ezen szakasz tekintetében volt hadiárva, akit szülője halála miatt, volt hadigyámolt, akit szülője hadirokkantsága miatt, volt hadigondozott családtag, akit unokája, gyermeke vagy testvére halála miatt hadiárvaként, hadigyámoltként, illetve hadigondozott családtagként hadigondozásba vettek, vagy aki okirattal bizonyítja, hogy ezen ellátások valamelyike iránti igénye fennállt.”

Tény az, hogy Ügyfelem Édesapja hadirokkantsága alapján kérelmezi az egyösszegű támogatást, azonban Ügyfelem nem hadirokkantnak, hanem hadigyámoltnak minősül. Vhr. alapján figyelembe veszik az egészség károsodás mértékét, de szintén csak hadirokkantat megillető egyösszegű támogatás esetén és nem hadigyámoltat megillető támogatás esetén. A Hdt. szerint a hadirokkant és a hadigyámolt fogalma eltérő, Ügyfelem jelen esetben hadigyámoltnak minősül, így reá nem alkalmazható a Hdt. 3.§-a, tehát rehabilitációs szerv az egyösszegű támogatáshoz nem szükséges. Az egyösszegű támogatásra jogosultak körét a Hdt. 10.§ sorolja fel, melyben a hadirokkant után a volt hadigyámolt is fel van sorolva, tehát külön értelmezendő a helyzetük. Véleményünk szerint kizárólag hadirokkant esetén van jelentősége a rehabilitációs szerv általi vizsgálatnak, akik a fogyatkozás mértékét és hadi eredetét vetik össze. De hadigyámoltként erre nem kell sor kerülnön. A volt hadigyámoltak fix 50.000,-Ft-ban részesülnek.

A havi rendszeres járadék nem kíván ilyen részletes magyarázatot, mivel ott a Hdt. 15/A.§-ában szó nem esik járadékosztályba sorolásról. A Hdt. 15/A.§ egyetlen feltételt kíván, ami a volt hadigyámolti minőség, melynek Ügyfelem megfelel. A havi rendszeres járadék tekintetében is tesz különbséget azért a Hdt., mely úgy ahogy az egyösszegű térítés esetében is a térítés mértékben jelenik meg, azaz a hadirokkantak magasabb összeget, míg a családtagot, mint hadigyámoltak

kevesebb összeget kapnak havi rendszerességgel. A Hdt. e tekintetben nem egy szakaszon belül, hanem külön teszi meg az elkülönítést. A hadirokkantakat megillető havi rendszeres járadék a Hdt. 11.§-ában került rögzítésre, míg a volt hadigymolt a Hdt. 15/A.§-ában került rögzítésre. A Hdt. 11.§-ában szintén esik szó járadék osztályba sorolásról, ami szerint a maga a hadirokkant az öregségi nyugdíj bizonyos százaléka jogosult osztályára tekintettel. Azonban Ügyfelem a Hdt. 15/A.§-a alapján kérelmezte hadigymoltként a havi rendszeres járadékot, ami az öregségi nyugdíj csupán 34,04%-a. Tehát ahogy az egyösszegű támogatásnál, úgy a havi rendszeres járadék esetében is jóval alacsonyabb támogatási összeg illeti meg a hadigymoltakat, mint magukat a hadirokkantakat. Továbbá ez alapján a járadékosztályba sorolás kizárólag hadirokkantak esetében szükséges, mivel a törvény csak a hadirokkantak esetében sorolja fel és különíti el e térítés mértékét. Hadigymolt igénylése esetére mindkét támogatásnál külön összeget állapít meg, mely minden esetben jóval alacsonyabb, mivel nem a közvetlen sérelmet szenvedett fél kérelmez, hanem annak egy családtagja.

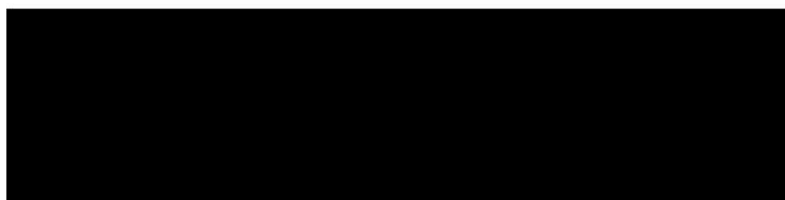
Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a hadirokkant járadékosztályba sorolásának bizonyítását is Ügyfelem terhére róta, holott Ügyfelem hadigymoltként terjesztett elő kérelmet a támogatások iránt.

Az Alaptörvény szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ügyfelem a felülvizsgálati kérelem benyújtásával ezen Alaptörvényben lefektetett jogát kívánta érvényesíteni.

Jelen esetben ennek elmulasztásának következményeként nem hozott a Kúria érdemi döntést az ügyben, megsértve ezzel az Alaptörvény XXVIII cikk (7) bekezdésében foglalt alapjogot, miszerint mindenkinek joga van, hogy jogorvoslással éljen, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, miszerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Ügyfelem az alkotmányjogi panasszal támadott Kúriai végzés végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Ezen melléklet csatolására a korábbiakban már sor került.

Ügyvédi meghatalmazást mellékelten csatoljuk (I/1), az elektronikus kapcsolattartásra tekintettel szkennelt formátumban, de nyilatkozom, hogy az mindenben megegyezik az eredeti példánnyal.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Ezen melléklet csatolására a korábbiakban már sor került.

Mellékelten csatoljuk ügyfelem nyilatkozatát (I/12), melyben személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Ezen melléletek csatolására a korábbiakban már sor került.

I/1 – Ügyvédi Meghatalmazás

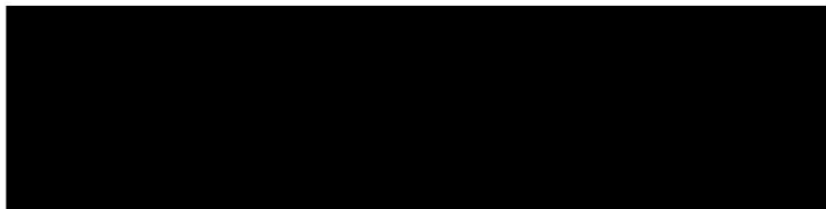
I/2 – Keresetlevél (első)

I/3 – Keresetlevél (második)

I/4 – Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elsőfokú ítélete

I/5 – Kiigazítás iránti kérelem

I/6 – Kiigazított ítélet

I/7 – Felülvizsgálati kérelem (Alperesi)

I/8 – Kúria döntése

I/9 – Új eljárásban meghozott Miskolci Törvényszék ítélete

I/10 – Felülvizsgálati kérelem (Felperesi)

I/11 – Kúria megtagadó végzése

I/12 – Adatkezelési nyilatkozat

Kelt: Budapest, 2021. március 09.

Dr. Bacskai Edina
Ügyvédi Iroda

indítványozó

képviseli:

Dr. Bacskai Edina

ügyvéd

